

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

Tožba Roberta Steinmetza proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 18. aprila 2005

1. razglasi za nično pisno odločbo št. 05/399 o zavrnitvi z dne 18. januarja 2005,
2. če je potrebno, razglasi za nično odločbo o zavrnitvi z molkom prošnje tožeče stranke za pomoč z dne 28. novembra 2003, razglasi za nično odločbo o zavrnitvi z molkom prošnje tožeče stranke za pomoč z dne 23. decembra 2003,
3. ugotovi, da je tožeča stranka utrpela in preživljala psihično nadlegovanje na svojem delovnem mestu,
4. toženi stranki naloži, naj tožeči stranki plača znesek 100.000 € (sto tisoč evrov) iz naslova nepremoženjske škode, s pridržkom povišanja ali določitve vrednosti, ki je vezana na psihično nadlegovanje, ker je prihodnost tožeče stranke popolnoma negotova in ker je bilo njeno zdravje močno prizadeto,
5. pridrži vse pravne dolžnosti, kot so opisane v poročilu IDOC-a z dne 7.1.2005, zlasti pravico zahtevati obvestilo o zaslišanjih prič,
6. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

(Zadeva T-155/05)

(2005/C 155/51)

(Jezik postopka: francoščina)

Robert Steinmetz, stanujoč v Luxembourg, ki ga zastopa Joëlle Choucroun, avocat, z naslovom za vročanje v Luxembourg, je dne 18. aprila 2005 vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

- 1) razglasi za nično odločbo Komisije z dne 10. januarja 2005, s katero odgovarja na pritožbi tožeče stranke R/376/04 z dne 29. aprila 2004 in R/857/04 z dne 20. avgusta 2004,
- 2) Komisiji naloži, naj tožeči stranki vrne 26,19 evrov,
- 3) tožeči stranki dodeli simbolični evro za povračilo moralne škode, ki jo je utrpela zaradi izpodbijane odločbe,
- 4) Komisiji naloži plačilo vseh stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka, uradnik Komisije, je pri svojih nadrejenih vložila dve prošnji za pomoč, z datumi 28. november 2003 in 23. december 2003, in trdila, da je žrtev psihičnega nadlegovanja v svoji delovni enoti. S tožbo izpodbija zavrnitev svojih prošenj in ugovora, ki ga je nato vložila.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka trdi, da naj bi se glede na število nalog, ki ji jih je zaupal njen nadrejeni, in glede na elektronska sporočila, ki naj bi ji jih ta poslal, ne dalo zanikati, da je preživljala resnično psihično nadlegovanje. Zato naj bi izpodbijane odločbe kršile člen 12 Kadrovskih predpisov.

Zavrnitev njenih prošenj za pomoč naj bi po njenem mnenju kršila člen 24 Kadrovskih predpisov, kot tudi predlog gopoda Kinnocka z dne 15. oktobra 2003 o politiki v zvezi s psihičnim nadlegovanjem. Tožeča stranka se razen tega sklicuje na neobrazložitev odločbe z dne 18. januarja 2005, na kršitev načela prepovedi samovoljnega odločanja, na zlorabo pooblastil, na kršitev zaupanja v pravo in pravila „*patere legem quam ipse fecisti*“ in na kršitev dolžnosti skrbi.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v tej zadevi ugovarja, ker je OPI zavrnil njeno zahtevo za obračun stroškov službene poti in vračilo 26,19 evrov, ki naj bi bili neupravičeno odtegnjeni od njene plače za marec 2005. V tej zvezi nasprotuje tudi zavrnitvi prošnje za pomoč, ki je bila predložena v skladu s členom 24 Kadrovskih predpisov.

Glede tega je poudarila, da je tožeča stranka dne 29. julija 2003 v Bruslju sodelovala pri delih natečajne komisije, katere predsednik je bila. Vozila se je z najetim vozilom, ki ji ga je dala na razpolago Komisija. Ob njeni vrnitvi v Luxembourg naj bi v celoti napolnila gorivo in izvor te tožbe naj bi bila napaka pri natisnjenem času na blagajniškem izpisku.

V utemeljitev svojih predlogov tožeča stranka navaja:

- kršitev členov 24, 62, 64 in 71 Kadrovskih predpisov in člena 11 njihove Priloge VII, kot tudi določb „Navodil [...] o službenih poteh“ (Sklep Komisije z dne 23. maja 2003) in „Navodil [...] za obračune službenih poti“ z marca 2003,
- kršitev dolžnosti varstva zaupanja v pravo,
- kršitve pooblastila za odločanje po prostem preudarku.

Tožba Dimitre Lantzoni proti Sodišču Evropskih skupnosti, vložena dne 18. aprila 2005

(Zadeva T -156/05)

(2005/C 155/52)

(Jezik postopka: francoščina)

Dimitra Lantzoni, stanujoča v Luxembourg, ki jo zastopa Michèle Bouché, avocat, je dne 18. aprila 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložila tožbo proti Sodišču Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, naj:

1. razglasi za nično odločbo Odbora za pritožbe z dne 8. marca 2005 v delu, v katerem sta bila zavrnjeni pritožbi tožeče stranke z dne 22. septembra 2004 proti dodelitvi točk za njeno napredovanje za leto 2002 oziroma proti njenemu nenapredovanju v napredovalnem obdobju 2003,
2. toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Novembra 2003 je bila tožeča stranka, uradnica pri tožni stranki, seznanjena, da ji ni bila dodeljena nobenega točka za

napredovanje. To odločbo je tožeča stranka izpodbijala, in sicer ker njeno ocenjevalno poročilo v trenutku dodelitve točk za napredovanje še ni bilo dokončno. Zaradi tega izpodbijanja, kakor tudi izboljšanja njene ocene s strani drugostopenjskega ocenjevalca je nadrejeni tožeče stranke za dokončno oceno ponovno preučil njen primer, vendar ji ponovno ni dodelil točk za napredovanje za napredovalno obdobje 2002. S svojo tožbo tožeča stranka izpodbija slednjo odločbo, kakor tudi odločbo, da ne napreduje v napredovalnem obdobju 2003.

V utemeljitev svoje tožbe tožeča stranka zatrjuje očitno napako v oceni, ki izhaja iz domnevne neskladnosti med odločbo, da se ji ne dodeli točk za napredovanje, in med mnenji in oceno iz njenega ocenjevalnega poročila. Tožeča stranka prav tako zatrjuje, da tožena stranka njenih delovnih uspešnosti ni primerjala z vsemi uradniki institucije, upravičenimi do istega napredovanja, ampak zgolj z drugimi uradniki iz njene službe, pri čemer je kršila člen 45 Kadrovskih predpisov in tudi točko 8 priloge k sklepu Sodišča o napredovanju. Tožeča stranka poleg tega navaja domnevne nepravilnosti glede mnenja odbora za napredovanje, in sicer nespoštovanje kontradiktornosti in pravic do obrambe.

Glede izpodbijanja odločbe, da ne napreduje, tožeča stranka navaja, da njena ocena nikakor ne upravičuje zaustavitve njene kariere, toliko bolj, ker so očitki v njenih ocenjevalnih poročilih ohlapni in neobrazloženi.

Tožba Hoechst AG proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 25. aprila 2005

(Zadeva T-161/05)

(2005/C 155/53)

(Jezik postopka: nemščina)

Hoechst AG, s sedežem v Frankfurtu na Majni (Nemčija), ki ga zastopata M. Klusmann in U. Itzen, Rechtsanwälte, je dne 25. aprila 2005 na Sodišču prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.